

Selvstyre. Derfor er jeg ikke Tilhænger af de ejendommelige — for at bruge et mildt Udtryk — Bestemmelser, som findes i § 22.

Jeg maa tilstaa, at jeg ikke tidligere har anset mig for at være saa tykhovedet, som det har vist sig, at jeg er bleven. For jeg vil erkende, at jeg har haft meget vanskeligt ved at forstaa, hvorledes f. Eks. en Sogneraadsformand — om jeg skulde tænke mig tilbage til den Tid, jeg beklædte denne Stilling — skulde kunne administrere efter § 22 uden at løbe paa tværs af en eller anden af dens dunkle Meninger. Paragraffen er et Monstrum, som efter min Mening aldrig burde have været fremsat i ramme Alvor for at gaa ind i en Lov, der dog fornuftigvis skal være gældende Ret i Danmark i nogle Menneskealdr.

Hvad nu endelig den privilegerede Valgret ved Valgene til Amsraadene angaar, maa jeg sige — og det haaber jeg, at ærede Medlemmer ikke ville tage mig ilde op —, at jeg kan ikke frigøre mig for, at den Skylle, vi i Dag have faaet af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, er i høj Grad overdreven. Jeg synes, man ikke kan faa andet Indtryk deraf. De Farer, Besværigheder og Ulykker, det ærede Medlem finder vil fremgaa, hvis den Stump privilegeret Valgret bliver staaende, ere sikkert i høj Grad overdrevne. Jeg tror, det ærede Medlem selv vil indrømme det. Men jeg erkender paa den anden Side, at det er overordentlig uklogt af Ministeren og Flertallet at gaa ind paa at lade den Stump privilegeret Valgret blive staaende. Og der kan ikke skaffes noget bedre Bevis derfor end den meget stærke Trusel, den ærede Ordfører for Socialdemokraterne i Dag har udstødt, idet han sagde, at der vil blive Kamp og Kamp paa ny, indtil denne Stump privilegeret Valgret er skaffet ud af Verden. Og skulle vi have denne oprivende Kamp fortsat endnu en Menneskealder eller to, indtil vi blive af med denne Rest, er det efter min Mening uforvarsligt at lade den blive staaende, for den er virkelig ikke den Anstrengelse værd. Nu har jeg siddet i 20 Aar i Københavns Amsraad, og jeg tror derfor, jeg har Lov til at have nogen Mening om, hvad Amsraadet i saa Henseende betyder. Men efter min Mening er hele den Virksomhed, som Amsraadet vil komme til at udøve som regulerende Faktor overfor større Tilløb til forøget Skatteudskrivning — og det er jo navnlig det, der her er taget Sigte paa —, ikke meget værd,

og hvis § 22 bliver vedtagen, er den slet ingenting værd. Jeg maa nemlig bede beholdt i Erindring, at allerede nu er en stor Del af de kommunale Raad sammensatte paa den Maade, og efterhaanden ville de alle blive det, at de Vælgere, hvis Skatteevne falder under det skønsmæssige Bidrag, udgøre Flertallet, altsaa den Del af Kommunens Beboere, der yder maa-ske 25 eller 50 Øre i Skat om Aaret, og enhver Foranstaltning, der findes hensigtsmæssig for den Del af Samfundet, de tilhøre, vil selvfølgelig ikke møde Indsigelse af den paagældende Kommunalbestyrelse. Lad mig tage et Eksempel. Et Sogneraadsflertal faar en skønne Dag det Indfald, at det vil bygge en stor Folkebadeanstalt med Svømmebassiner, kolde og varme Bade, Styrtbade o. s. v., alt efter Kunstens Regler, hvilket i og for sig er en fortræffelig Foranstaltning, vel at mærke, naar man har Raad til det. Kommunens Budget har hidtil været 60,000 Kr., hvad der er ret stort for en saadan Kommune. Hvis nu Badeanstalten skal koste 40,000 Kr., maa de altsaa have Ret til at paaligne 100,000 Kr. i Stedet for 60,000 Kr. før. Det kunne de selvfølgelig ikke efter § 22, de kunne heller ikke laane uden Samtykke, jeg gaar ogsaa ud fra, at vi have laant nok, de maa hellere betale Pengene. Man gaar saa til Amsraadet og siger: Vi ville gerne bygge en Badeanstalt, og derfor maa vi have Ret til at udskrive 100,000 Kr. Amsraadet siger saa: En Badeanstalt er en dejlig Ting, men det er dog et Spørgsmaal, om den er saa nødvendig, at vi kunne give vort Samtykke til de 100,000 Kr.; derfor maa vi sige: Nej. Godt, siger Kommuneraadet, saa gøre vi det alligevel, og saa skal der — det staar udtrykkeligt her i Loven — foranstaltes ny Valg. Og hvad vil der saa ske?

Ja først ville, saasnart den ny Lov er traadt i Kraft, Socialdemokraterne med deres dygtige Organisationsevne og dygtige Optræden i saa Henseende mobilisere straks rundt omkring i alle Kommunerne den Del af Kommunens Beboere, hvis Skat udredes efter det fri Skøn. Det bliver den første faste Stok, der mobiliseres til at benytte Forholdstalsvalgmaaden. Naar der altsaa er kommet Skrivelse fra Amsraadet og der skal afholdes ny Valg, hvad bliver saa Resultatet? De Medlemmer, der have staaet fast paa det fri Skøns Mænds Standpunkt og ville have Badeanstalten, ville selvfølgelig ikke blive satte ud. Sker der nogen Forandring, bliver det den, at der bliver sat et Par Stykker ind af samme